

ספר

מעלת נסיעה לצדיקים לראש השנה

בו יבאר גדל התועלת לזוכה לנסע אל צדיקים אמתיים לראש
השנה, שעל ידם יזכה להגיע אל תקונו השלם, וימתקו ממנו כל
הדינים, ויזכה לשנה טובה ומתקה.

מאת הרב הגאון הצדיק, חסידא ופרישא, עמוד האמונה, מנורה
השחרורה, המגלה והמפרסם אמתת מציאותו יתברך לכל העולם כולו.

מרוז מזהרא"ש זכותו יגן עלינו

בנוי ומיסד על-פי דברי רבינו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון,
ברצינא קדישא עלאה, אדוננו מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

זעל-פי דבריתלמידו, מורנו הגאון הקדוש, אורנפלא, אשר כלרוז לא אגיס ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

הובא לדפוס ע"י חסידי ברסלב

עיה"ק ורושלים תוכב"א

הכתובת להשיג את הספר הקדוש הזה וכל ספרי
אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע וספרי תלמידיו הקדושים
To obtain this and other Breslov publications:

היכל הקודש בארא פארק
Heichal Hakodesh Boro Park
1011 41 Street
718-384-1652

היכל הקודש וויליאמסבורג
Heichal Hakodesh Williamsburg
27 Skillman Street
718-384-1652

היכל הקודש קרית יואל
Heichal Hakodesh Kiryas Joel
8 Premishlan Way.
845-243-0563

היכל הקודש קרית יואל
Heichal Hakodesh Kiryas Joel
8 Hayes Ct.
845-467-5299

היכל הקודש מאנסי
Heichal Hakodesh Monsey
32 Dolson Rd.
347-733-7551

היכל הקודש בלומינגראוו
Heichal Hakodesh Bloominggrove
24 Merriewold Ln S
845-379-1161

בארץ ישראל
מוסדות "היכל הקודש" חסידי ברסלב

שע"י עמותת "ישמח צדיק-קהילת ברסלב בגליל"
בהתייסדות ע"י כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל

רחוב רבי נחמן מברסלב 1 ת.ד. 421 יבנאל 15225

טלפון רב קווי 04-6708356

פקס: 04-6708359

Visit Our Web Site:
www.breslevcenter.com

לשמוע השיעורים 212-444-9191

Find our entire book selection at: amazon.com

To donate and/or sponsor one of our books please call: 845-248-1651

קונטרס

מַעֲלַת נְסִיעָה לְצַדִּיקִים
לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה

א.

צָרִיף שְׂתַדַּע, אֱהוּבִי, בְּנִי, הַטַּעַם שֶׁהַעוֹלָם
נוֹסְעִים לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְצַדִּיקִים, כִּי עַקֵּר הַמַּתְקַת
הַדִּינִים אֵינָה אֶלָּא עַל־יְדֵי קִדְשָׁת וְטָהֳרַת
הַמַּחְשָׁבוֹת, כִּי שֵׁם שְׂרָשָׁם כַּמּוּבָא בְּזֵהָר (פְּקוּדֵי
וַיְהִי:): כִּלְאֵי בְּמַחְשָׁבָה אֶתְבַּרְרוּ, הִינּוּ כִּי עַקֵּר הַצָּרָה
וְהַדִּין שֶׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם הוּא כְּשֶׁאֵין מַחְשָׁבָתוֹ
דְּבוּקָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, כִּי הַמַּחְשָׁבָה הִיא לְבוּשׁ הַנְּשָׂמָה,
וְכַשְׂאִדָּם חוֹשֵׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, וּמִבְטֵל אֶת עֲצָמוֹ
לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְאֵין לוֹ שׁוּם מַחְשָׁבוֹת אַחֵרוֹת,
רַק אִמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, עַל־יְדֵי־זֶה מִמְּשִׁיךְ עָלָיו
חֲסָדִים וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים, אֲבָל תַּכְּף־וּמְיָד כְּשֶׁחוּטָא,

חס ושלום, על-ידי-זה מלכלך את לבושי נשמתו
 שהיא מחשבתו, ומתחיל לחשב מחשבות רעות,
 ורואה רק שחור בחייו, אשר זה כלל הדינים, כי
 המאמין האמתי, שאין בלעדיו יתברך כלל, והכל
 לכל אלקות גמור הוא, ולית אתר דפנוי מיניה, כי
 בכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, הוא אף
 פעם לא ינתק מחשבתו ממנו יתברך, אבל תכף-
 ומיד כשחוטא, חס ושלום, על-ידי-זה מנתק את
 מחשבתו ממנו יתברך, ואז רואה רק שחור
 ומרירות בחייו, ואינו יודע לתת עצה לנפשו מרב
 צרותיו וירידותיו ונפילותיו שעוברות עליו, ועל-כן
 הוא מסבב בדינים, כי הכל תלוי במחשבה, כפי
 מחשבתו של האדם כן נקבע הכל, כי במקום
 שהאדם חושב שם כל האדם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק
 א', סימן כא), ועל-כן כשאחד חושב רק ממנו יתברך,
 ואיך שבודאי הכל בחסד וברחמים גמורים, ובודאי
 ייטיב עמו הקדוש-ברוך-הוא, על-ידי-זה ממשיך
 על עצמו חסדים ורחמים גמורים, ומיטיב לו
 הקדוש-ברוך-הוא, וכעין שאמרו חכמינו הקדושים
 (שבת קב.): כיון דקא מכון מחשבתו משווי ליה

מקום; כי המקום נעשה כפי מחשבתו, ועל-כן אם אדם חושב תמיד רק בטוב, ואיך שיהיה טוב, על-ידי-זה באמת ממשיך על עצמו חסדים ורחמים גמורים, ונעשה לו באמת טוב בין בגשמיות ובין ברוחניות, לא-כן אם, חס ושלום, חטא, על-ידי-זה כל מחשבותיו מבהלות ומבלבלות, שהוא רק חושב ברע, וכאלו רוצים לנקם בו מהשמים, וכאלו הוא כבר לא שונה לשום דבר, וכאלו כלם שונאים אותו, ואינם מתיחסים אליו, ועל-ידי-זה הוא מסבב בדינים גדולים, כי אין לה עוד צרות ויסורים ודינים כמו מי שמחשבותיו מבהלות ומבלבלות, ואינו יודע לשית עצה לנפשו, ונדמה לו שהכל שחור, ושכל העולם כנגדו, רחמנא לישזבן, וחושב כאלו הקדוש-ברוך-הוא רוצה רק לנקם בו, חס ושלום, וכאלו לא צריכים אותו מלמעלה, אשר כל זה הוא בחינת הדינים, ועל-כן עקר המפקת הדינים אינו אלא על-ידי קדשת המחשבות וטהרתן, ואי אפשר לבוא למחין זכים, אלא על-ידי התקשרות לצדיקים, שצריך להתקשר אל צדיקים אמתיים בהתקשרות אמית, ולבטל את שכלו וחקמתו לגמרי

נגדום, וְכֹל אֲשֶׁר יֹאמְרוּ כִּהְיָא זֶה יַעֲשֶׂה בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְּׁפָלוֹת עֲצָמִיּוֹת, אֲשֶׁר זֶה נִקְרָא הַתְּקַשְׁרוֹת בְּאֵמֶת אֶל צַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים (עַיֵן לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קכג), וְעַל-יְדֵי הַהַתְּקַשְׁרוֹת הָאֲמִתִּית אֶל הַצַּדִּיקִים יִזְכֶּה לָבוֹא לְמַחִין וְפִים וְנִקְיִים, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב (שְׁמוֹת יג, יט): "וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת עֲצָמוֹת יוֹסֵף", מֹשֶׁה הוּא בְּחִינַת מַחִין, כִּי מֹשֶׁה הִיָּה הַדַּעַת שֶׁל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וַיּוֹסֵף הוּא בְּחִינַת צַדִּיק, שֶׁהוּא אָחִז בְּשָׁלְמוֹת בְּתַקוּן הַיְסוּד, הֵינּוּ שְׂאִין שְׁלֵמוֹת לְמַחִין וְפִים וּמְבַרְרִים אֶלָּא עַל-יְדֵי הַתְּקַשְׁרוֹת לְצַדִּיקִים, וְרֹאשׁ הַשָּׁנָה הוּא מְקוֹר הַדִּינִים שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה, כְּמֵאֲמָרָם, זְכוּרֹנָם לְבִרְכָּה (רֹאשׁ הַשָּׁנָה ב.): בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה נִדוּן מֵה יִהְיֶה בְּסוּפָהּ, וְאָמְרוּ (שָׁם טז): הַכֹּל נִדוּגִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאָמְרוּ (שָׁם): בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה כָּל בְּאֵי עוֹלָם עוֹבְרִים לְפָנָיו כְּבָנֵי מְרוֹן, וּמְבַקְרִים אֶת מַעֲשֵׂי כָּל אָדָם שֶׁעָשָׂה כָּל הַשָּׁנָה, וְצָרִיף לְטַהֵר מִחֲשַׁבְתּוֹ כְּדֵי לְהַמְתִּיקָם, וּבִשְׁבִיל זֶה נוֹסְעִים לְצַדִּיקִים, כְּדֵי לְזַכּוֹת לְקַדְשַׁת הַמַּחְשָׁבָה (עַיֵן לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ריא), כִּי הַצַּדִּיק זָכָה כְּבָר לְהַפְלִיל לְגַמְרֵי בְּאִין סוּף בְּרוּךְ

הוא, ומחשבתו היא דבוקה בחי החיים, ומיחד יחודים קדושים בכל עת ורגע, ומח מחשבתו הוא רק בדברים רוחניים, ועל-כן אי אפשר לזכות לקדשת המחשבה, אלא פשבאים ונוסעים אל צדיקים אמתיים בראש השנה, שאז הוא מקור הדינים, וכשבאים אל הצדיק האמת, אשר זכה לברר את מח מחשבתו לגמרי, והמתיק את כל הדינים, על ידו יכולים להמתיק את כל הדינים; וזה מה שהזהירנו כל-כך רבנו ז"ל מאד מאד, לבוא ולנסע אליו לראש השנה, עד שבפרוש אמר לעגנו ראש השנה (עין מיי-מוהר"ן, סימן תו), שצריכים להיות אצלו בראש השנה היקא, ואמר שיכולין אז אנשים לקבל תקונים מה שבכל השנה אי אפשר היה שיהיה להם תקון בשום אופן, אף-על-פי-כן בראש השנה יכולין אפלו הם לקבל תקון, ואף-על-פי שבכל השנה אפלו הוא בעצמו, זכרונו לברכה, לא היה יכול לתקנם, אבל בראש השנה גם הם יכולים לקבל תקונים, פי אמר שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקונים, אשר בכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות, פי בראש השנה הצדיקים

עולים למקום שעולים, ומה שהם גוזרים כף יהיה, כמאמרם, זכרונם לברכה (שומר טוב, תהלים ד'): מה שסנהדרין גוזרין, הקדוש-ברוך-הוא מקים בראש השנה, שסנהדרין יושבין ואומרים נעשה ראש השנה בשני בשבת או בשלישי בשבת, מיד הקדוש-ברוך-הוא מושיב סנהדרין של מלאכים, ואמר להם: לכו וראו אם גזרו התחתונים וגמרו, עין שם; כי כפי שקובעים החכמים, כן נתקבל למעלה, ועל-כן ההכרח לבוא אל גדולי הצדיקים האמתיים לראש השנה, כדי לזכות על ידם לקדש ולטהר את מחשבתו, ויהיה גם-כן כלי להמשיך על עצמו ערבות, ידידות, זיו חיות שכינת עזו יתברך, ודבר זה נוהג אפלו לאחר הסתלקותו לעילא ולעילא וכו', כי בפרוש גלה לנו בשעה שדבר מהסתלקותו, ואמר בזו הלשון: אני רוצה להשאיר ביניכם, "איך וויל בלייבן צווישן אייך" (עין חיי-מוהר"ן, סימן קצו), וכשיבואו על קברו הקדוש ויאמרו שם העשרה מזמורי תהלים הידועים שנקראים "תקון הפללי", ניח עצמו לארץ ולרחב לעזר לזה האיש, אפלו אם עבר מה שעבר ועשה

מה שפֿעשה, ויחד על זה שני עדים פֿשרים (עין חיי-מוהר"ן, סימן קסב; ובשיחות-הר"ן, סימן קמא), אִשֶׁר זֶה סוּד (שמות יג, ט): "וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת עֲצֻמוֹת יוֹסֵף כַּנֶּל, כִּי כָדֵי לְזִכּוֹת לְמַחֲזִין נִקְיִים וְזִכִּים אֵי אֶפְשֶׁר, כִּי אִם עַל-יְדֵי הַתְּקַשְׁרוֹת לְצַדִּיק הָאֵמֶת אֶפְלוּ אַחַר הַסְּתַלְקוֹתוֹ, הֵינּוּ לְגִסְעַ לְמָקוֹם קְבוּרָתוֹ לְהַתְּפַלֵּל שָׁם, בְּבַחֲיַנַּת "וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת עֲצֻמוֹת יוֹסֵף" דִּיקָא, שְׁזֵה בַּחֲיַנַּת קְבֵר הַצַּדִּיק, שְׁלֹא זָכוּ לְצֵאת מִמִּצְרַיִם, כִּי אִם בְּזִכּוֹת הַתְּקַשְׁרוֹת אֶל קְבֵר הַצַּדִּיק יוֹסֵף, וְעַל-יְדֵי-זֶה "הֵיטָם רָאָה וַיָּנוֹס" (תהלים קיד, ג), מָה רָאָה? אַרוֹנוֹ שֶׁל יוֹסֵף רָאָה (מדרש שוחר טוב, תהלים קיד, ט); וְכֵן כָּל אֶחָד אֲשֶׁר זִכָּה לְבוֹא אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ וְ"ל לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ אֶת תְּקוּנּוֹ, וְהוּא בּוֹדָאֵי יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ; וְעַל-כֵּן רָאָה, אַהֲבִי, בְּנֵי הַיֶּקֶר, לְהַשְׁתַּדֵּל לְגִסְעַ אֶל רַבְּנוּ וְ"ל לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּעִיר אוֹמֵן, שְׁשָׁם מְקוֹם מְנוּחָתוֹ, וּבְעָרֵב רֵאשׁ הַשָּׁנָה תֵּלֶךְ אֶל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוּשׁ, וְתֹאמַר שָׁם הָעֲשֶׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים שְׁגֵלָה בְּשִׁבִיל תְּקוּן פְּגָם הַבְּרִית, פְּגָם הַמַּחֲשָׁבוֹת הַרְעוּת, וְתִבְקַשׁ רַחֲמִים עֲלֶיךָ, שְׁתַּזְכֶּה לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית,

ותזכה למחין זפים ונקיים, שתהיה תמיד דבוק בו
 ותברך בדבקות אמת, ותהיה מחשבתך נקיה
 ומזככת, ותחשב רק ממנו יתברך תמיד, ובראש
 השנה תתפלל יחד עם תלמידיו האמתיים באהבה,
 אחנה ורעות, אשר זה עקר השלמות — שתהיה
 אהבה גדולה בין תלמידיו, ולהזהר מפל מיני
 מחלוקת וסכסוכים, ואל יהיה לך עסק עם שום בן
 אדם, רק תתפלל בתמימות ובפשיטות ביחד עם
 הקבוץ הקדוש של אנשי שלומנו האמתיים, אשר
 באו ברצונות ובכסופים חזקים אף ורק אל רבנו
 ו"ל, לזכות לקדשת המחשבה ולטהרתה ולהמתקת
 הדינים, אשר זה כל הענין שנוסעים לראש השנה
 לצדיקים, כי ראש השנה הוא יומא דדינא של כל
 השנה, וכל אחד ואחד בא עם קדשתו וצמצומו
 אל צדיק הדור, שהוא בחינת קדשי קדשים, בחינת
 אבן שתיה, בבחינת (שמואל-א ב, ח): "כי להוי"ה
 מצקי ארץ וישת עליהם תבל" (יומא לח:), שהם
 הצדיקים שעליהם נשתת העולם, ועל-ידי-זה
 נמתקים כל הדינים, כי הצדיק האמת הוא השכל
 הכולל של כל השכליים (עין לקוטי-מוה"ר"ן, חלק א',

סימן סא), וכשכל אחד בא עם שכלו וצמצומיו אל הצדיק, על-ידי-זה נתבטל שכלו וצמצומיו אצל הצדיק, ועל-ידי-זה נמתקים כל הדינים שזה סוד אבן שתיה, שהיא אבני יעקב שנקללו כלם בתוך אבן שתיה (עין בראשית רבה סח, יא; ובזהר פרשת ויחי רלא), כי הנפשות הן בחינת אבנים, כמו שכתוב (איכה ד'): "תשתפכנה אבני קדש", וכלם באים ונקללים בתוך צדיק הדור, שהוא בחינת אבן שתיה, ועל-ידי-זה נמתקים כל הצמצומים, ועל-ידי שנקללים ביחד כל הנפשות, על-ידי-זה נעשית שמחה, וכשנקללין כל הנפשות יחד, נעשה מהם אור, ועל-ידי-זה נעשית שמחה, בחינת (משלי יג): "אור צדיקים ישמח", אשר זה עקר התכלית — שכל המקנבים הבאים אל הצדיק האמת לראש השנה, יבואו וישתטחו על קברו הקדוש בערב ראש השנה, ויבקשו רחמים ותחנונים ממנו יתברך, שיחוס וירחם עליהם בזכות הצדיק הקדוש והנורא הזה, ויתודו על כל חטאייהם שעשו כל השנה, ואחר-כך בראש השנה יתפללו יחד באהבה גדולה, ועל-ידי-זה ימתקו מהם כל הדינים, ויזכו למחילת

עוונות, כמאמרם, זכרונם לברכה (בראשית רבה נו,
 יג): כל ימות השנה ישראל נאחזים בעברות
 ונסתבכים בצרות, ובראש השנה הם נוטלין שופר
 ותוקעים בו, ונזפרים לפני הקדוש-ברוך-הוא, והוא
 מוחל להם, עין שם; ואמרו (ויקרא רבה כט, ו): אמר
 הקדוש-ברוך-הוא לישראל: בני, אם אתם מבקשים
 לזכות לפני בדין ביום הזה, תהיו מזכירין זכות
 אבות; ועל-כן אשרי מי שזוכה לבוא אל הקבוץ
 הקדוש של רבנו ז"ל בראש השנה, ומתפלל יחד
 עם תלמידיו האמתיים, ומבטל את עצמו לגמרי
 אליהם, וזוכה להפלל עמם בשמחה עצומה, שזה
 מורה שפונתו היא אמתית, כי כשמתאחדים ביחד
 התלמידים במחשבה ובדעת אחת, בזה נעשה אור
 גדול, וממשיכים על עצמם את האור הגנוז של
 רבם; אשרי מי שזוכה לנסע אל צדיקים אמתיים
 על ראש השנה, ואז ימתקו ממנו כל הדינים כל
 השנה, ויזכה להפתב בספר החיים, ויהיה דבוק
 בחי החיים, חיים נצחיים תמיד.

ב.

צריך שתדע, אהובי, בני, שצדיקים לנסע לראש השנה אל צדיקים, כי כל האבדות הם אצל הצדיקים, שכבר חפשו הרבה אחר אבדתם, עד שמצאו את כלם, וגם מצאו כל האבדות של כל העולם כלו, כי כשאדם חוטא, רחמנא לצלן, הוא מאבד אבדות, הינו שמאבד את קדשתו, וכמו שכתוב (תהלים קיב, י): "תאות רשעים תאבד", כי על-ידי התאוות הרעות שהאדם מתאוה אל דברים אסורים, הוא מאבד את קדשתו, והוא צריך לרחמים רבים שיזכה להחזיר לעצמו את קדשת נשמתו, כי באמת אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והטעם שאין האדם זוכה להבין ולהשכיל ולהרגיש את האור הזה, מפני שאבד את קדשתו, כי על-ידי כל חטא ועון שאדם חוטא ופושע נגדו יתברך, הוא מאבד הרבה אבדות, שהם כלל הקדשות שדבוקות בנשמתו, כי נשמת בר ישראל באה מעולם האצילות, וכשירדת לזה העולם, דבוקים בה כל מיני קדשות, ותכף-ומיד כשמתחיל לחטא, רחמנא

לצֶלֶן, הוא מְאָבֵד אֶת קְדוּשָׁתוֹ, כֹּל אֶחָד כִּפִּי
 עוֹנוֹתָיו, וּבִפְרָט מִי שֶׁנִּכְשַׁל בְּעֲרִיּוֹת וּבִפְגַּם הַבְּרִית,
 הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, הוּא מְאָבֵד קְדוּשׁוֹת הַרְבֵּה, עַד
 שֶׁנִּסְתַּר וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ הָאוֹר, וְכֵן מִי שֶׁמִּפְטֵם אֶת
 עֲצָמוֹ בַּמְאֻכְלוֹת אֲסוּרִים, וְאִינוּ מְקִיִּים אֶת מִצְוֹתָיו
 יִתְבָּרֵךְ כְּמוֹ שֶׁצְרִיף, וּמִכֹּל שֶׁכֵּן כְּשֶׁנִּכְשַׁל, חֵס
 וְשָׁלוֹם, בְּאִיזוֹ עֲבָרָה שֶׁל חִלוּל שֶׁבֶת וְכוּ', עַל-יְדֵי-
 זֶה הוּא מְאָבֵד הַרְבֵּה מִקְדוּשָׁתוֹ, עַד שֶׁיֵּשׁ בְּנֵי-אָדָם
 שֶׁכֹּל-כֶּף נִפְלוּ בְּשֵׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת וּמִתַּחֲתָיו, עַד
 שֶׁנֶּאֱבְדוּ מֵהֶם כֹּל הַקְדוּשׁוֹת, וְהֵם מִנְחִים בַּחוּץ
 לְגִמְרֵי, וּמְרִים לָהֶם הַחַיִּים מְאֹד, וְעַל-כֵּן עָקַר עֲצָתָם
 לְנִסְעַ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים, כִּי הַצַּדִּיק
 מְחַזֵּר עַל אֲבֻדָּתוֹ עַד שֶׁמוֹצֵאָהּ, וְאַחֲרֵי-כֵן כְּשֶׁמוֹצֵא
 אֶת אֲבֻדָּתוֹ, הוּא חוֹזֵר וּמִבְקֵשׁ אַחֵר אֲבֻדוֹת אַחֵרִים,
 עַד שֶׁמוֹצֵא גַם אֲבֻדָּתָם, עַד שֶׁמוֹצֵא הָאֲבֻדוֹת שֶׁל
 כֹּל הָעוֹלָם כְּלוּ, עַל-כֵּן צְרִיף לָבוֹא לְחֻכְם וּלְבִקְשׁ
 וּלְהִפִּיר אֲבֻדָּתוֹ, וְלָשׁוּב לְקַבְּלָהּ אֲצִלוֹ (עֵינֵי לְקוּטֵי-
 מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קפח), וְזֶה כֹּל הָעֵנִיָּן שֶׁצְרִיכִים
 לְנִסְעַ לְצַדִּיקִים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי אִזּוֹ תוֹקְעִים בְּשׁוֹפָר
 שֶׁהוּא הַתְּחִלַּת הַתְּשׁוּבָה, כִּי אִזּוֹ עָקַר הַבִּקְשָׁה

וְהַחֲפוּשׁ, כִּי בְּאֵמֶת יֵשׁ מְלֶאךָ וְתַחֲתָיו כְּמֵה מְמוֹנִים, וְכֹלֶם אוֹחֲזִים בְּיָדָם שׁוֹפְרוֹת, וְהֵם עוֹמְדִים וְחוֹפְרִים תָּמִיד וּמְחַפְּשִׁים תָּמִיד אַחַר אֲבֹדוֹת, וְהֵם תּוֹקְעִים תְּקִיעָה, תְּרוּעָה, וְאַחֲר־כֵּן חוֹזְרִים וְתּוֹקְעִים תְּקִיעָה, וְכִשְׁהֵם מוֹצְאִים אִיזוֹ אֲבֹדָה, נֶעֱשֶׂה רַעַשׁ וְשִׁמְחָה גְדוֹלָה; וַיֵּשׁ כְּמֵה דְבָרִים אֲבוּדִים, הִינּוּ, מֵה שְׂמֵאֲבָדִים אֲבֹדוֹת הַרְבֵּה עַל-יְדֵי הַתְּאוּוֹת, וְעַל-כֵּן תְּאוּוֹת ר'שָׁעִים ת'אֲבֹד, רֹאשֵׁי תְבוֹת: תְּקִיעָה תְּרוּעָה תְּקִיעָה (עֵין לְקוּטִי-מֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן פח), וְעַל-כֵּן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה תּוֹקְעִים בְּשׁוֹפָר, וְהַצַּדִּיק הָאֵמֶת מְבַטֵּל אֶת אֱלוֹ מְלֶאכֵי הַחֲבָלָה, שֶׁהֵם אוֹחֲזִים בְּיָדָם שׁוֹפְרוֹת, וְהֵם עוֹמְדִים וְחוֹפְרִים תָּמִיד וּמְחַפְּשִׁים אַחֲרֵי אֲבֹדוֹת בְּנֵי-אָדָם, כִּי מְלֶאכֵי הַחֲבָלָה הָאֵלוֹ הֵם מְפִילִים אֶת הָאָדָם בְּעִבְרוֹת, וְכִשְׁיִכּוּלִים לְהַכְשִׁיל אִיזוֹה בֶּן אָדָם בְּעִבְרָה, הֵם שִׁמְחִים וְעֲלִיזִים מְאֹד, וְזֶה לְעֵמֶת זֶה הַצַּדִּיק תּוֹקֵעַ בְּשׁוֹפָר, וּמְבַטֵּל אֶת הַשׁוֹפָר שְׁלֵהֶם, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְבוֹא אֶל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, וְלִמְצָא אֶצְלוֹ אֲבֹדָתוֹ, וּבְפָרֵט בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֹאשִׁית רַבָּה נו, יג): כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה יִשְׂרָאֵל נֹאחֲזִים בְּעִבְרוֹת וְנִסְתַּבְּכִים

בצרות, ובראש השנה נוטלים שופר ותוקעים בו, ונזפרים לפני הקדוש-ברוך-הוא ומוחל להם; ועל-כן, אהובי, בני, אם אתה יודע שגאבדו לך בשנה הזו אבדות על-ידי חטאים ועוונות ופשעים שעשית בשנה זו, ומלאכי החבלה חטפו ממך הרבה קדשות, ונכשלת בפגם הברית, הוצאת זרע לבטלה, ועשית כל מיני תועבות רעות, ונסתבכת בכל מיני אסורים והסתכליות רעות, ודבורים אסורים ובעשיות אסורות, ועברת על כל התורה כלה, רחמנא לישזבן, עליך לבוא אל צדיק אמת לראש השנה, ועל ידו יהיה לך תקוה, ובפרט אם תזכה להוציא מהכח אל הפעל לבוא אל רבנו ז"ל לראש השנה, אין לתאר ואין לשער מעלתך בשמים, כי סוף כל סוף ימינו כצל עובר הנה אתה כאן ועוד מעט תצא מזה העולם, וראוי לך לישוב עצמך מה עשית כל השנה וכמה אבדות אבדת בשנה זו; ועל-כן ראה לעשות כל מיני פעלות שבעולם לבוא ולהתקבץ אצל קבוץ אנשי שלומנו היקרים המתקבצים לראש השנה באומן, שמאד מאד הזהירנו רבנו ז"ל על זה, ובפרוש אמר,

שְׁצָרִיכִים לְהִיּוֹת אֲצִלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה דִּיקָא, כִּי אִזּוֹ
 יְכוּלִים אֲנָשִׁים לְקַבֵּל תְּקוּנִים אֲשֶׁר בְּכָל הַשָּׁנָה לֹא
 הָיָה אֲפָשְׁרֵי שְׂיִהְיֶה לָּהֶם תְּקוּן בְּשׁוּם אִפְּן, אֲף־עַל־
 פִּי־כֵן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יְכוּלִים אֲפֹלוּ הֵם לְקַבֵּל תְּקוּן,
 וְאִף שְׁבִכָּל הַשָּׁנָה אֲפֹלוּ רַבְּנוּ ז"ל בְּעֶצְמוֹ לֹא הָיָה
 יְכוּל לְתַקְּנָם, אֲבָל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה גַּם הֵם יְכוּלִים
 לְקַבֵּל תְּקוּן, כִּי אָמַר, שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה
 עֲנִינִים וְתְקוּנִים אֲשֶׁר בְּכָל הַשָּׁנָה גַּם הוּא אֵינוֹ יְכוּל
 לַעֲשׂוֹת (עֵין תַּיִּי־מֹהֲרָן, סִימָן תו); עֲמֵד וּרְאֵה
 וְהִשְׁתַּוְּמֵם, מֵה גִדְּל כַּח הַצַּדִּיקִים הָאֲמֵתִיִּים, שְׂאֵם
 יֵשׁ אָדָם שְׁחָטָא וּפְגָם כָּל־כָּף בְּזַה הָעוֹלָם, עַד
 שְׁאֲפֹלוּ הַצַּדִּיק הַגְּדוֹל בְּמַעֲלָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה לֹא
 יְכוּל לְתַקֵּן אוֹתוֹ כֹּל הַשָּׁנָה, אֲבָל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יְכוּל
 לְתַקֵּן אֲפֹלוּ אוֹתוֹ; וְעַל־כֵּן אִם אַתָּה יוֹדֵעַ, אֲהוּבִי,
 בְּנִי, שְׂאֵתָה כָּל־כָּף מְלַכְלֵךְ בַּחֲטָאִים וְעוֹוֹנוֹת
 וּפְשָׁעִים, רְאֵה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ, וְתַסַּע אֶל רַבְּנוּ ז"ל
 לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּעִיר אוּמָן, וְתִתְפַּלֵּל יַחַד עִם אֲנָשֵׁי
 שְׁלוֹמְנוּ הָאֲמֵתִיִּים, אֲשֶׁר כָּל חֲפָצָם הוּא רַק עֲבוֹדַת
 הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי עֲלִיךָ לְדַעַת, שְׂגַם בִּינִיָּהֶם צָרִיכִים
 לְחַפֵּשׂ אַחַר קְבוּץ כְּזֶה שְׂרוּצִים בּוֹ רַק אֶת הָאֲמֵת,

ורוצים רק את הקדוש-ברוך-הוא, ואין להם שום
 פונה אחרת, רק לשוב בתשובה שלמה, פי הבעל-
 דבר אורב עליהם מאד מאד, פי בזה העולם עובר
 על כל אחד כל מיני צרות וכל מיני יסורים וכל
 מיני השלכות, ואדם משקע בחטאים ועוונות,
 ולבסוף יש לו איזו פונה צדדית של כבוד וגאות
 ופניות וישות; על-כן ברח לך, אהובי, בני היקר,
 אל קבוץ פזה מאנשי שלומנו היקרים, אשר כל
 מגמתם היא רק התכלית הנצחית, ותתפלל עמם
 ביחד בראש השנה בעיר אומן, ואם לא תוכל, ראה
 להתקבץ באיזה קבוץ שיהיה שיושבים שם עשרה
 מאנשי שלומנו, ותשתדל לנסע אל צדיקים לראש
 השנה, ועל-ידיה תזכה למצא את אבדתך
 שנאבדה ממך, וצריכים לבקש הרבה ממנו יתברך,
 שיזכה למצא את האבדות שאבד, פי יכולים לעבר
 את זה העולם, ולא לדעת אפלו שהוא רחוק ממנו
 יתברך, ולא לידע אשר אבד אבדות, ועל-כן מה
 טוב ומה נעים אם תבוא אל הצדיקים האמתיים
 בראש השנה, ותשמע תקיעת שופר אצלם, אשר
 על-ידיה בודאי תזכה לתקן את כל מה שפגמת,

ותזכה למצא את כל האבדות שנאבדו לך כל
 השנה על ידי חטאיך המרבים, וראה למסור את
 נפשך לשמע תקיעת שופר מבעל תוקע הגון, באפן
 שתזכה לחדש את המחין והשכל והנשמה שלך
 (עין לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן לה), ותזכה
 להתעורר מהשנה, שלא תבלה שנותיך בחשך
 ובעוונות, כי כשאדם עובר עברות, על ידי זה הוא
 מאבד אבדות, ועל ידי זה הוא נופל בשנה,
 והתקיעות הם בחינת התעוררות השנה, שהצדיקים
 מעוררים את האדם מהשנה (עין שם, סימן ס'):
 ועל כן אשרי מי שזוכה לבוא אל קבוץ קדוש כזה
 של אנשי שלומנו היקרים עובדי השם האמתיים,
 אשר אין להם שום פונה אחרת כל השנה, רק
 לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך, והם
 סובלים בזיונות ושפיכות דמים כל השנה, אצלם
 תהיה, אהובי, בני, ותתאבק בעפר רגליהם, ותשמע
 דיקא את קול שופרם, ועל ידי זה ימתקו ממך
 הדינים, כמאמרם, זכרונם לברכה (ויקרא ובה כט, ח):
 כל ימות השנה ישראל עוסקים במלאכתם ובראש
 השנה נוטלים שופרותיהם ותוקעים לפני הקדוש

ברוך-הוא, ועומד מכסא דין לכסא רחמים; ועל-כן, אהובי, בני, ראה לקחת את עצמך בידיך, ותשתדל לנסע לראש השנה לצדיקים אמתיים, המתקבצים יחד בראש השנה, ותשתדל לדחף את ראשך להיות עם המבחר שבין הצדיקים, ותשמע את קול שופרו, ותתעורר בתשובה אמתית, ואז נכון יהיה לבך ובטוח, שתזכה למצא את כל אבודותיך שאבדת על-ידי חטאיך המרבים, ותזכה באמת להמשיך על עצמך ערבות, נעימות, ידידות, זיו חיות אלקותו יתברך, וגם עליך יתחיל להאיר האור אין סוף ברוך הוא; אשרי מי שאינו מטעה את עצמו כלל, רק משתדל לנסע אל צדיקים אמתיים לראש השנה, ושומע קול שופר של בעל תוקע הגון, ועל-ידי-זה יזכה לכל התקוננים שמקבלים בראש השנה, ואל יהיה נקל בעיניך ענין זה, כי כל תקונך הנצחי תלוי בזה.

ג.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, כי האדם נמצא בזה העולם בסכנה גדולה, שלא יאבד את

עולמו פָּרָגַע, כִּי בִשְׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן הָעֲלִים
 וְהַסְתִּיר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת כָּל הָאוֹרוֹת, עַד
 שֶׁהָאָדָם מִסְתַּוֵּב בְּזֶה הָעוֹלָם בְּחֶשֶׁךְ, וְאִינוֹ יוֹדֵעַ,
 שֶׁצָּרִיכִים לְקַשֵּׁר אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה אֶל הָעוֹלָם הַבָּא,
 לְחַבֵּר אֶת אַחַר הַבְּרִיאָה בְּקִדְּם הַבְּרִיאָה, אֲשֶׁר זֶה
 עֵקֶר הָאֱמֶת (עֵינֵי לְקוֹטֵי-מִוְהַרְוֵן, חֶלֶק א', סִימָן נא),
 וְעַל-יְדֵי-זֶה מְמַשֵּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָה נוֹרְאָה
 וְנִפְלְאָה מְאֹד, כִּי בְּאֱמֶת לֹא נִבְרָא הָאָדָם אֶלָּא
 לְהַכִּיר אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּכְשֶׁאָדָם מִסְתַּוֵּב
 בְּזֶה הָעוֹלָם, עֵקֶר עֲבוֹדָתוֹ הִיא לְעֲשׂוֹת לְהַקְדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים, כִּי נִתְאַוָּה הַקְדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַּהֲיָה לוֹ דִּירָה בְּזֶה הָעוֹלָם (עֵינֵי תַנְחוּמָא
 בְּחֻקֵי ג), הֵינּוּ לְחַבֵּר אֶת אַחַר הַבְּרִיאָה בְּקִדְּם
 הַבְּרִיאָה, לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם לְכֻלָּם אֶת אֱמֶת מְצִיאֹתוֹ
 יִתְבַרֵךְ, אִיךְ שְׂאִין שׁוֹם מְצִיאֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבַרֵךְ
 כָּלֵל, אִךְ בִּשְׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן נִתֵּן הַקְדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא רְשׁוּת, שִׁיְהִיו כָּל מִינֵי הָעֲלָמוֹת וְהַסְתֵּרוֹת
 וְכִסּוּיִים, לְרְאוֹת אֶל מִי יִפְנֶה הָאָדָם בְּעֵת צָרָתוֹ
 וּבְעֵת יְרִידָתוֹ וּבְעֵת נְפִילָתוֹ, כִּי כָּל מֶה שֶׁעוֹבֵר עַל
 הָאָדָם, הַכֵּל כְּדֵי לְבַחֵנוּ אֶל מִי יָשׁוּב וְאֶל מִי יִבְרַח

בעת צרתו, ואם יש לאדם שכל, ומכיר את מקומו, וממשיך עצמו אל האמת שהוא הקדוש-ברוך-הוא, ותכף-ומיד פשעוֹבֶרֶת עליו איזו זרידה ואיזו נפילה, הוא כבר מקשר את אחר הבריאה לקדם הבריאה, זה עקר האמת, אבל אם אין לאדם שכל, אלא עוקר את הבריאה מקדם הבריאה, הינו העולם הזה מהעולם הבא, אז אין לה שקר יותר גדול מזה, שזה כלל המחלקת והקטרוגים שיש בין איש לרעהו, כי המאמין האמתי, שמאמין שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, אתה הוא קדם שבראת העולם, ואתה הוא משראת העולם, אין שום הפרש כלל, אז אף פעם לא יריב עם אחר, אבל תכף-ומיד כשאדם עוקר את עצמו מידיעות אלו, אז אין לה עוד כפירות יותר גדולה מזו, וכמובא בזהר הקדוש (פרשת קרח קעו): מאן דפליג על שלום, פליג על שמא קדישא, בגין דשמא קדישא שלום אקרי; מי שחולק על שלום, הינו שמרבה במחלקת, על-ידי-זה הוא חולק על שמו יתברך, כי שמו של הקדוש-ברוך-הוא שלום, כי לא מצא הקדוש-

בְּרוּךְ-הוּא כָּלִי מִחֲזִיק בְּרִכָּה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְּׁלוֹם
 (עֲקָצִין ג, יב), וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בַּמִּדְבָּר רַבָּה יב,
 א): לֹא בָרָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הָעוֹלָם, אֲלֵא עַל
 מְנַת שְׂיֵהִיָּה שְׁלוֹם בֵּין הַבְּרִיּוֹת, כִּי שְׁלוֹם הוּא שְׁמוֹ
 שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְשְׁלוֹם הוּא לְשׁוֹן שְׁלֵמוֹת,
 כִּי זֶה עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת — שֶׁהָאָדָם יִקְשֶׁר וַיַּחֲבֵר אֶת
 הָעוֹלָם הַזֶּה לְעוֹלָם הַבָּא, שְׂזֵה עֵקֶר הָאֱמֶת, וְכִמוֹ
 שְׁפָתוֹב (זְכַרְיָה ח, יט): "וְהָאֱמֶת וְהַשְּׁלוֹם אֶהְבּוּ",
 כְּשֶׁאֱמֶת וְשְׁלוֹם הוֹלְכִים יַחְדָּו, זֶה עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת, כִּי
 אֱמֶת בְּלֹא שְׁלוֹם אִי אֶפְשָׁר בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן,
 וְעַל-כֵּן מִסִּית הַבְּעַל-דָּבָר תְּמִיד לַעֲשׂוֹת מַחֲלָקֶת
 וּפְרוּדִים בֵּין כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי יוֹדַע, אֲשֶׁר
 בְּשַׁעַה שֵׁישׁ מַחֲלָקֶת וּפְרוּדִים בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,
 עַל-יְדֵי-זֶה יְכוֹל לְהַחֲטִיאָן, וְהַצַּדִּיק הָאֱמֶת מוֹסֵר אֶת
 נַפְשׁוֹ לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת אֱמֶת מְצִיאֹתוֹ יַתְּבַרֵךְ
 לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְרוֹצֵה לְקַבֵּץ יַחַד אֶת כָּל נִשְׁמוֹת
 יִשְׂרָאֵל, שְׂזוֹ תִהְיֶה עֲבוּדָתוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ, כְּמוֹ
 שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה ט, א): גְּדוּל
 הַשְּׁלוֹם שְׁכַשְׁמַלְךָ הַמְּשִׁיחַ בָּא אֵינוֹ פּוֹתַח אֲלֵא
 בְּשְׁלוֹם, כִּי זֶה יְהִיָּה עֵקֶר עֲבוּדַת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ —

להכניס שלום בין עם ישראל, ואמרו (עדות ח, ג):
 אין אליהו בא לא לרחק ולא לקרב אלא לעשות
 שלום; פי זו תהיה כל עבודת אליהו ומלך המשיח
 — לקבץ ולאחד את כלל נשמות ישראל, ולהאיר
 בהם את השלום האמתי, הינו לקשר קדם הבריאה,
 באחר הבריאה, ואחר הבריאה בקדם הבריאה,
 לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך,
 בבחינת (ישעיה ב, יא): "ונשגב הויה לבדו ביום
 ההוא", פי בזה שיש שלום ואהבה בין נשמות
 ישראל, על-ידי-זה משרים את השכינה בעולם, וזו
 עבודת הצדיקים האמתיים כל ימי חייהם,
 ובפרטיות בראש השנה, שאז זמן התקבצות,
 שמתקבצים כלליות נשמות ישראל אצל הצדיקים,
 ואפלו אלו הגרים בכפרים ובישובים באים אל תוף
 העיר, ומצרפים את עצמם עם נשמות ישראל
 הנוסעים אל צדיקים לראש השנה; ועל-כן אשרי
 מי שזוכה לבוא אל צדיקים אמתיים בראש השנה,
 אשר הם מחברים בין קדם הבריאה לבין אחר
 הבריאה, ובין אחר הבריאה לקדם הבריאה,
 ומגלים את אמתת מציאותו יתברך, אשר זהו עקר

האמת, וצריכים לבוא אליהם במסירות נפש ממש ולשם שמים, לא לשם כבוד וקנטור ומחלקת, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, רבית, הלכה ה', אות יד), כי בזה שבאים אל צדיקים אמתיים לראש השנה לשם שמים, רק להתעורר לעבודת השם יתברך, ולהמשיך על עצמו התעוררות לכל השנה, ולזכות להיות בשלום ואהבה, אחנה ורעות עם כלל נשמות ישראל, זהו עקר התקון של ראש השנה, כי עקר כל התקונים תלוי בזה עולם העשייה הגשמי, שאדם בעל הבחירה נברא בזה העולם הגשמי דיקא, כדי שידבק את עצמו להשם יתברך מגשמיות זה העולם דיקא, ועל-ידי-זה יעלה את זה העולם עם כל העולמות כלם התלויים בו למעלה למעלה, עד שיכלל הכל אחר הבריאה בקדם הבריאה, ולזה זוכים רק כשהולכים אל צדיקי אמת רק בשביל אמת, וצריכים לבקש הרבה ממנו יתברך גם על זה, כשנוסע כבר לראש השנה לצדיקים, שלא תהיה לו שום פונה צדדית, אלא להשיג את רוחניות חיות אלקותו יתברך, כי גם אצל הצדיקים יש שם כל מיני מחרחרי ריב, כמו

שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו.): האי דוחקא דהוי בכלה מינייהו; הינו מה שדוחקים עצמם בשעה שבאים אל הצדיקים, ואחד דוחק את השני, זה בא מהסטרא אחרא, פי בכל דבר קדוש תכף-ומיד מתחבר גם הסטרא אחרא, כדי להעלים ולהסתיר את הדבר הקדוש, ובפרט בענין גורא ונפלא כזה — ראש השנה של הצדיק האמת, שהוא תקון כל העולמות, בודאי הסמ"ך-מ"ם עושה כל מיני פעולות שבעולם לבלבל את כל התקונים, וגורם כל מיני פרוידים ומחלקת, ומי שיש לו שכל, אזי מתחבר רק אל יראים אמתיים, החפצים את האמת.

וצריכים לבקש הרבה ממנו יתברך, שידע מה הוא האמת, פי קשה מאד להשיג האמת לאמתה, פי עקר המחלקת היא על-ידי האמת בעצמה, שכל אחד סובר שאצלו האמת, פי בענין האמת והשקר יש כמה בחינות, יש שהוא שקרן גדול ורמאי גמור, ויודע בעצמו שקריו, אף הוא מטעה את הבריות ומחפה השקר באמת, פי גם השקרן הגמור

בהכרח שיאמר איזו אמת בתחלה, כמו שאמרו
 חכמינו הקדושים (סוטה מט.): כל שקר שאין בו
 אמת בתחלתו אין מתקיים בסופו; כי בודאי מי
 שרוצה להסתכל באמת, איך שיש צדיקים אמתיים
 בזה העולם, המוסרים את נפשם כל השנה לגלות
 ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך בזה העולם,
 ורוצים להשרות את השכינה בעולם, ומגלים
 ומפרסמים את הצדיק האמת בעולם, ממילא
 ימשיך עצמו אליהם, אף יש הרבה שקרנים,
 שמחמת מדת השנאה והקנאה והתחרות, הם
 מטעים את הבריות, ומחפים את השקר באמת,
 ואומרים כל מיני דבורים של אמת, כדי לחפות את
 השקר שלהם, כי באמת הצדיקים האמתיים
 העוסקים לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו
 יתברך כל השנה, ומוסרים את נפשם ואת שמם
 ואת ממונם בעבור זה, מה שיך לחלק עליהם, ומה
 שיך לריב על ענין זה, אף מחמת הקנאה והשנאה
 והתחרות והכבוד מחפה את השקר באמת, ואומר
 כל מיני סברות של שקר, ומלביש את זה באמת,
 כי אחרת לא יקבלו את זה, היות שכל פונתו היא

רק לחלק על אלו המגלים ומפרסמים את אמתת מציאותו יתברך; ועל-כן ראה, אהובי, בני היקר, לברח מהם ומהמונם, ותדבק את עצמך רק עם אנשים כאלו המוסרים את נפשם כל השנה לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך, ורק עמהם תתפלל בראש השנה, והם הצדיקים האמתיים, אשר ראוי להסתופף ביניהם; ולכן ראה, אהובי, בני היקר, לנסע לצדיקים אמתיים לראש השנה, ואם תזכה להיות בציון רבנו ז"ל בעיר אומן בראש השנה, מה טוב ומה נעים, ותחפש קבוץ קדוש כזה מבין אנשי שלומנו בעצמם, העוסקים כל השנה בעבודת השם יתברך ובהפצת מעינות החכמה חוצה, ואין להם שום פגנה אחרת, רק לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך, וכבר אמר רבנו ז"ל: אני אעשה מכם כתות כתות (עין תי"מורה"ו, סימן שיט); ועל-כן, אהובי, בני היקר, מדוע לא תבחר לדחף את ראשך בין הפתה הזו המוסרת את נפשה ואת שמה כל השנה, כדי לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך בעולם, ומפרסמת את הצדיק האמת בעולם, ועל-ידי

שתתפלל עמה ביחד, ימשך עליך אור רבנו ז"ל,
 ותזכה לכל התקונים שזוכים בראש השנה, ותקשר
 את העולם הזה לעולם הבא, אחר הבריאה בקדם
 הבריאה, ותזכה להתענג בערבות, נעימות, ידידות,
 זיו, חיות שכינת עזו יתברך, אשר אין לך עוד טוב
 ואין לך עוד נעם, ואין לך עוד ערבות מזו, שאדם
 זוכה לשוב בתשובה אמתית, ולדבק את עצמו
 בתכלית הדבקות בו יתברך, ואין לו שום רצון
 וכסופים אחרים רק רצונו יתברך; אשרי מי שזוכה
 להתחבר בראש השנה הקדוש והנורא אל כחה פזו
 המקבלת מרבנו ז"ל את ההארה הזו, ואז יצליח
 כל ימי חייו, וכבר אמר רבנו ז"ל (עין חיימוה"ר),
 סימן שנה): על שתי פתות אנשים יש לי רחמנות
 גדולה, על אלו האנשים, שהיו יכולים להתקרב
 אלי ואינם מתקרבים, ועל אלו המקרבים אלי,
 ואינם מקימים דברי, כי אני יודע שיהיה זמן בעת
 שיהיה האדם מנח על הארץ עם רגליו אל הדלת,
 ואז יסתפל על עצמו היטב, ויתחרט מאד מאד על
 שלא זכה להתקרב אלי, או שלא קיים את דברי, כי
 אז ידעו, שאם היו מקרבים אלי, ומקימים את

דְּבָרֵי, לֹא הֵיטָה שׁוּם דְּרָגָה בְּעוֹלָם שְׁלֹא הָיִיתִי
 מְבִיאָם לְאוֹתָהּ מִדְּרָגָה, אֲבָל לֹא יוֹעִיל אֲזוּ, עֵינֵי שָׁם;
 וְעַל־כֵּן, אֶהוּבֵי, בְּנֵי הַיָּקָר, אֵל תְּהִיָּה בְּטֹלָן, רַק רְאֵה
 מֵה לְפָנַיִךְ, וּבְרַח לְךָ מִכָּל מִינֵי מַחְלָקֹת וּכְפוּחִים,
 וְאַפְלוּ אִם מְחַפִּים אֶת הַשָּׁקָר שְׁלֵהֶם בְּאַמֶּת, בְּרַח
 לְךָ מֵהֶם, וְתַפְקַח אֶת עֵינֶיךָ, וְתִרְאֵה אֶת הָאֲמֶת
 לְאַמְתָּה כְּמוֹ שֶׁהִיא, מִי מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ כָּל הַשָּׁנָה
 לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת אֲמַתֹּת מְצִיאֹתוֹ יְתַבְּרֶךְ, וּמִי
 מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ כָּל הַשָּׁנָה לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת אוֹר
 רִבְנוּ וְז'ל בְּעוֹלָם, וְדִיקָא אֲצֵל כְּתָה כְּזוֹ תַתְּאַבְק, כִּי
 סוּף כָּל סוּף גַּם אֶתָּה תִזְכֶּה לְהַגִּיעַ אֶל תְּקוּנָךְ,
 וְאַפְלוּ שְׁאֲתָה כְּמוֹ שְׁאֲתָה, עִם כָּל זֹאת אִם תַּתְּחַבֵּר
 אֲלֵיהֶם, אֲזוֹ סוּף כָּל סוּף גַּם מִמֶּךָ יִהְיֶה נַעֲשֶׂה מֵה
 שְׁנַעֲשֶׂה; אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ כָּלֵל, רַק
 מְקִים אֶת כָּל דְּבָרֵינוּ אֱלֹה, שְׁאֲזוֹ יִקְבֵּל אֶת כָּל
 הַתְּקוּנִים שְׁמֻקְבָּלִים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְיִפְתַּח וְיִחַתֵּם
 בְּכַתִּיבָה וּחְתִימָה טוֹבָה, וְיִזְכֶּה לְשָׁנָה טוֹבָה וּמְתָקָה,
 שָׁנָה שְׁיוּכַל לְקַשֵּׁר אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה לְעוֹלָם הַבָּא,
 שָׁנָה שְׁיִהְיֶה בְּשָׁלוֹם עִם כָּלֵל גַּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שָׁנָה
 שְׁיִמְסֹר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעַבּוּרֵי יְתַבְּרֶךְ, וּבְעַבּוּר כָּלֵל

נשמות ישראל, שנה שיזכה לראות בנחמתן של עם
ישראל.

תפלה נוראה ונפלאה

לזכות לבוא אל צדיקים אמתיים לראש השנה
מהצדיק הקדוש אור נפלא אשר כל רז לא אנני
ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו
יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו,
שתפוני ברחמיך הרבים לילך ולנסע לצדיקים
אמתיים על ראש השנה, ולהיות מקשר תמיד
לצדיקים אמתיים, ועל-ידי-זה אזכה לקדש את
דעתי ומחשבותי בקדשה גדולה, ותחמל עלי
בחמלתך הגדולה, ותהיה בעזרי, ותצילני מכל מיני
מחשבות זרות ומכל מיני פגם הדעת שבעולם,
ותחנני מאתך חכמה, דעה, בינה והשכל, ותזכני
מהרה לקדשת המחשבה בשלמות באמת,
וברחמיך הרבים, תמתיק ותבטל כל הדינים מעלינו
ומעל כל עמך בית ישראל מעתה ועד עולם, ונזכה
לקבל קדשת ראש השנה על-ידי הצדיקים

האמתיים, ולתקן כל התקונים שצריכין לתקן בראש השנה שהוא מקור הדינים של כל השנה, ותהיה מחשבתנו קדושה וטהורה תמיד, ובפֿרט בראש השנה הקדוש.

אנא רחום, ברחמיך הרבים, תרחם עלינו, ותזכורנו ותתננו אז לקדשת המחשבה ביותר, ותשמרנו ותצילנו שלא יעלה אז על מחשבתנו שום מחשבה זרה וחיצונה פֿלל, רק בשמך נגיל כל היום באימה וביראה בקדושה ובטהרה גדולה, ובמחשבות קדושות וזכות וצחות בתכלית הזכות והבהירות, עד שנוזף בכח התקשרות הצדיקים האמתיים לתקן ולברר כל הבורים בראש השנה, לברר כל גצויות הקדושה מעמקי הקלפות, ולהמתיק ולבטל כל הדינים שבעולם מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, וימשך עלינו אף טוב וחסד וישועה ורחמים גדולים "מראשית השנה ועד אחרית שנה", ותכתבנו ותחתמנו אז לחיים טובים ארפים ולשלום, לחיים אמתיים, חיים שיש בהם יראת שמים, חיים שנוזף בהם לשמר מצוותיך ולעשות רצונך באמת ובלב שלם, ולתקן כל מה שפגמנו

מעודנו עד היום הזה, ותשפיע עלינו פרנסה טובה ורחמים וחיים ושלום וכל טוב.

רבנו של עולם, אתה יודע גדל החיוב לנסע על ראש השנה לצדיקים אמתיים, וגם אתה יודע את עצם רבוי המניעות שמתגברים על זה מכל הצדדים, חומל דלים, חוס וחמל עלינו, ועזרנו וזכנו לשבר כל המניעות, והורנו דרכיך והדריכנו באמתך, ולמדנו, שנוזקה לילך ולנסע לצדיקים אמתיים על ראש השנה, באפן שנוזקה על ידם לקדשת המחשבה באמת, כי אתה יודע שעכשו בעקבות משיחא, עקר סמיכתנו וישועתנו הוא רק על ימי ראש השנה הקדושים, אשר בהם אנו נשענים להתקרב אליך, ולהמשיך אלהותך ומלכותך עלינו מראש השנה על כל השנה כלה, ואנחנו לא נדע מה נעשה בימי ראש השנה הקדושים, ואיך לרצות אותך אז פראוי, שנוזקה להמליכך עלינו באימה וביראה, ואיך לעמד כנגד כל השונאים והמקטרגים, לסתם פי מסטינו ומקטרגנו, כי אם בזכות ובכח הצדיקים האמתיים עליהם אנו נשענים, ובהם אנו סמוכים, כי הם

ילחמו לפנינו, ויכניעו ויפילו כל שונאינו ורודפינו,
 וימשיכו עלינו קדשת ראש השנה בשלמות, על-פן
 רחם עלינו למען שמך, והיה בעזרנו, שנזכה לשבר
 כל המגיעות, ונזכה לבוא לצדיקים אמתיים על
 ראש השנה, ולהתקשר אליהם באמת, ולזכות על
 לקדשת המחשבה בשלמות על ידם, ונזכה להמתיק
 ולבטל כל הדינים, ולהמשיך עלינו חסדים טובים,
 ותזכנו להכיר ולדעת רוממותך וממשלתך עלינו,
 ותמלך עלינו בכבודך מהרה, "וידע כל פעול פי
 אתה פעלתו, ויבין כל יצור כי אתה יצרתו, ויאמר
 כל אשר נשמה באפו, יהוה אלהי ישראל מלך
 ומלכותו בכל משלה", ותטהרנו ותקדשנו בקדשך
 העליונה מעתה ועד עולם. אמן סלה:

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

